

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolice po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00,
četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months,
\$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 236 Tues., Dec. 3, 1946

Kako govori odpadli duhovnik

V vsej svoji zgodovini je Cerkev doživljala najtežje udarce od odpadlih duhovnikov. Komaj je postala Cerkev svobodna, je zadivljalo Arijevo krivoverstvo in zavzelo tak obseg, da se je zdelo, kot da zapelje vse krščanstvo na stran. Začetnik tega krivoverstva je bil duhovnik. V 16. stoletju je spet duhovnik Martin Luter s svojim krivoverstvom odtrgal cele narode od katoličanstva. In vzhodnega razkola, ki je odtrgal vzhodne Slovane katoličanstvu, je bil spet kriv duhovnik Focij. Pa bi mogli naštetih premnoge odpadle duhovnike velike škodljivce Cerkev v vseh dobah in po vseh deželah. Žalibog danes tudi na Slovenskem.

Pred nekaj tedni je bilo v Celju zborovanje, na katerem so hoteli odpadniki od vere in obenem oboževalci komunistične diktature ustanoviti "narodno Cerkev." Ko so začeli govoriti o očitnem odpadu, so ljudje začeli odhajati in ostalo je tam šest duhovnikov. Ali bo ta peščica Titovih častilcev šla do skrajnosti, se še ne ve. Bil pa je med temi šestimi poleg Mikuža tudi Jože Lampret, eden izmed komunističnih poslancev v belgrajski in ljubljanski skupščini.

Tega Lampreta je v svoji ljubezni do vseh sovražnikov Cerkve predstavila "Enakopravnost" 25. novembra z njegovim člankom, ki ga je ponatisnila iz komunističnega lista v starem kraju. Kdor hoče vedeti, kako odpadli duhovniki kvizling Cerkve-svoja Cerkev in svoje duhovniške soproste, naj prebere ta izraz satanske želje po maščevanju. Posebno dopisniki "naprednih" listov naj ne pozabijo prešdirati tega izbruha, ker bodo iz njega lahko dolgo prepisovali zmerjanja duhovščine, ki jih potrebujejo za ocvirke svojim duševnim proizvodom.

Mi se hočemo tega spisa dotakniti, v kolikor mislimo, da je potrebno v informacijo naših bralcev o razmerah v stari domovini.

Za svoj napad na duhovščino, ki noče za njim v partizanstvo, je Lampret porabil obisk "Partizanske razstave" v Ljubljani. Pravi, da je našel na razstavi zastopane vse stanovce, ni pa našel partizanskih duhovnikov. Iskal da je po stenah in mizah dokazov duhovniške ljubezni do naroda (njemu so seveda narod samo partizani), pa je nanj z vseh strani kričalo: "Najemniki ste in ne dobri pastirji! Niste služabniki božji, ampak služabniki fašističnega peka!" To prvo zmerjanje govori zelo določno, da duhovščina ni marala in ne mara partizanstva. Kako bi mogel biti pravi katoliški duhovnik pomagač komunistov.

Za tem izlivom svoje jeze, da je bela vrana med komunističnimi tovariši, začne z obrekovanji. Po imenih napada svoje mrtve soproste, ki so jih njegovi partizani pokali. Kot nekak zmagovalec skače po mrljicah, ki ne morejo braniti svojega dobrega imena. Da, katerih dobrega imena ne more in ne sme braniti v Sloveniji nihče, ker ni svobode besede. Taki Lampreti so se zavarovali proti temu, da bi jim kdo dokazal njih obrekovanje; zatrl so vsak list, ki bi mogel spregovoriti le besedico v obrambo nesrečnih žrtev partizanske podivjanosti. Stari paganski narodi so se držali rekla, da se o mrtvih ne govori razen dobro, toda duhovniški kvizling je slabši kot pagan; on še po smrti napada brate, ki se ne morejo braniti. In kaj so zagrešili tako strašnega? Čujte, kaj pravi kvizling! Imeli so devetdnevno in ob koncu je "stopala v procesiji duhovščina bosa po ostrem kamenju." V kakšen namen? Za zmago fašizma! Duhovščina zvesta Cerkvi, ki je obsodila fašizem, naj bi molila bosa v procesiji za ta fašizem! Seveda, če je fašizem vse, kar je proti komunizmu, potem ta duhovščina ni v slabi družbi. Take bedastoče in taka lažnjiva obrekovanja lahko piše odpadnik, zavarovan, da mu nihče ne more ugovarjati. In "napredni" Amerikanci to ponatiskujejo. O, še en strašen greh, ki ga dela duhovščina po vsem svetu! Duhovščina v Sloveniji baje ni hotela pokopavati komunistov cerkveno. Mogoče. Toda tudi v Ameriki jih ne, ker je cerkvena postava taka. Tudi Lampret bi lahko to vedel.

V imenovanem članku pa Lampret priznava, da tudi sedaj duhovščina noče hoditi po njegovih partizanskih stopnjah. Ti "modernejši derviši" (tako zmerja kvizling in vi "napredni") dopisniki zapomnite si to zmerjanje; vam še prav pride, še pridigujejo in molijo. In kaj pridigajo. Takole beremo: "Ljudje molite, sedaj satan gospoduje svetu." — To je seveda pregrešna politična pridiga za komunistična ušesa. Zato dostavlja odpadnik poln svetega ogorčenja: "Te besede je izgovoril v cerkvi katoliški duhovnik. Strašna kleveta. Sedaj vlada ljudstvo. Ljudska oblast je po teh besedah gospodovanje satanovo." — Pa so tudi molitve te duhovščine strašno pohujšljive. Duhovniki namreč molijo za — mir. Po komunistovskem pa je sedaj mir, ko so oni na vrhu. Zato se Lampret takole razkorači: "Sami ne verujemo v mir, pa tudi svojim vernikom hočemo omajati vero v trajen mir, ki sloni na volji in delu širokih demokratičnih delovnih množic. Molijo za mir, a s podpihavanjem reakcije doma in v svetu sistematično rušijo ta mir in hočejo ponovno prelivanje krvi."

Taka je tedaj sedanja duhovščina. Edino Lampret je še malo pravičen. Pa ima duhovščina še celo vrsto grehov. Tako sprejema od vernikov darila, da more živeti in ropa cerkvenih posestev ne priznava ter si prilastuje žito s cerkvi ukradenih njiv. Da celo neke cerkvene stavke pri po-

družnicah zidajo v sveto partizansko jezo. Toda še vse hujše. Ta grda duhovščina pomaga upornikom proti partizanom. Pri sv. Treh Kraljih v Slovenskih gorah so se uporniki skrili pred Titovo oblastjo celo v cerkev. Tedaj ne samo duhovniki, ampak tudi ljudstvo je uporno. To priznanje duhovniškega kvizlinga je zelo značilno za razmere v Sloveniji.

Pa kaj bo vse to! Doslej smo slišali, da je ta pregrešna duhovščina posvetna in ne zna moliti kot je treba, toda Lampret nam razodene, da so ti duhovniki čisto pravi krivoverci. Le poslušajte! V Braslovcah na Štajerskem uče duhovniki otroke "da se javno bičajo in stopajo bosi po trnju, da tako delajo pokoro, ne zase, ampak za starejše." Lampret nas pravilno zagotavlja, da je bila srednjeveška sekta flagelantov (bičarjev) obsojena od Cerkev kot krivoverstvo. Vse prav, vendar zahteva ta mož malo preveč od človeške pameti, ko nam hoče natvesti da bi Štajerci tam v Savinjski dolini pod vodstvom katoliške duhovščine grešili s tem krivoverstvom. (Tudi v Ameriki, upamo, da bo to verjel samo slavni Mirko Kuhelj). Že predsednik vlade v Ljubljani je očital duhovščini, da podpira Jehove pričevalce. Sedaj torej še eno krivoverstvo slovenske duhovščine. Kako naj bi ne bil pravičnin in za pravo vero navdušeni Lampret ogorčen nad temi krivoverstvi, tembolj, ker najde celo v okrožnicah Leona XIII. nekaj tiste strašne klevete, da satan gospoduje svetu.

Take neslanosti in taka obrekovanja tedaj danes pišejo preroki komunizma, odpadli duhovniki. Mnogo ljudi ve, da je to kvizling katoliške Cerkve, ne vedo pa vsi, ker ne sme nihče tega nikjer zapisati. Zato marsikaj od takih klevet ostane. To tembolj, ker ni v stari domovini svobode besede in tiska, da bi kdo te laži primerno zavrnil. Marsikdo bo vsaj del tega verjel in se oddaljil od Cerkve. Namen odpadnika bo dosežen.

Tudi ameriški sovražniki vere dosegajo s ponatiskom takih klevet svoj namen: množiti sovraštvo do katoličanstva. Še vsakega odpadlega duhovnika so se zveselili in neumno pisanje nesrečneže izrabili. In če bi bil ranjki Judež Iškariot kaj napisal proti Kristusu in drugim apostolom, predno se je obesil, bi to gotovo ponavljala "Enakopravnost" in tolažila vest svojih "naprednih."

BESEDA IZ NARODA

List ji ugaja

Timmins, Ont. — Komaj dva meseca prejema Ameriško Domovino, pa vam moram reči, da je tako fest in prav vse tako piše, kot jaz mislim in je res. Meni je samo to žal, da sem se naročila šele sedaj, ko bi lahko imeli že 10 let v hiši tako dober in pošten list. Ameriška Domovina bi morala biti v vseh slovenskih hišah. Koliko manj sovraštva bi bilo med nami po naselbinah, ko bi ljudje brali Ameriško Domovino namesto, da nasedajo raznim lažem v brezverskih časopisih.

Veliko naših rojakov je poslalo take časopise domov, tako tudi jaz. Pa smo vsi dobili enak odgovor od svojih: Ne verjem! Papir veliko prenese ali pa vse je prav, samo narobe obrni — to kar se tiče o domobrancih in dr. Rožmana. Domovina pa piše tako, kot govore pisma. Lepo vas pozdravljam in listu pa želim veliko novih naročnikov.

Lucija Ponikvar.

Slikovna predstava sijajno izpadla

Girard, O. — Naš takak živeči narod je imel zopet priliko občudovati lepoto naše rojstne domovine, kakor delovane našega naroda v tej novi domovini, tako na kulturnem kakor tudi na narodnem polju. Predstava premikajočih slik nas je v duhu ponesla v lepoto divne Slovenije in pa v prestolici Hrvaške — v Zagreb.

Polna dvorana občinstva, med katerim je bilo tudi več ljudi druge narodnosti vsi so se čudili lepoti naše rodne zemlje. Ravno tako krasne povernke v barvanih slikah so nas zadržile nad biseri lepote naše najlepše narodne noše na svetu. Kako pogumno so naša dekleta, žene in fantje v teh povernkah pokazali naš najdragocnejši zaklad in pa svetinje naših pradedov. Zato se je eden naših odličnih Amerikanec izrazil, da se mora ta krasota našega naroda ohraniti, te slike se mora spraviti kot zgodovinski spomin za poznejše generacije, da bodo občudovali lepoto te noše in pa delovanje našega naroda na kulturnem in narodnem polju.

Videli smo v teh slikah tudi našo požrtvovalno društveno in narodno delavko Mrs. Frances Rupert in pa "strica" Plevnika, kako sta bila oba vesela na teh slikah. Pa žalibog usoda deli svoje račune in je tako narodo drago prijateljico položila v veliko trpljenje. Bodite pa uverjena, Mrs. Rupert, da vsa naša naselbina globoko sočutuje z Vami. Ravno tako želimo tudi stricu Plevniku skorajšnega zdravlja, kajti on kot velik korenjak, upamo, da se ne bo podal kar tako lahko, da bi ga bolezen imela pod svojo kontrolo.

V resnici smo imeli pri tej slikovni predstavi dve uri in pol pravega duševnega užitka ob teh slikah. Poleg slik pa smo imeli med seboj tudi naše častne goste iz Clevelanda in sicer bili so tu: Rev. Francis Gobrovšek, Jože Grdina, Mr. in Mrs. Math Intihar in Mr. Troha. To je bil prvi obisk Rev. Gabrovška v naši naselbini, za kar smo mu vsi prav hvaležni in še posebno njegovi ožji rojaki, ki so iz istega kraja doma kot on. Iskrena hvala Vam za obisk, Rev. Gabrovšek!

Te slike so bile za nas kot nekak spomin na peto obletnico, ko je japonska vojska zahrbtno napadla našo novo domovino. Ravno na isto nedeljo je Mr. Grdina kazal slike v našem SND v Girardu. In tako nam je pa to nedeljo, po petih letih pokazala, kako se je ta japonska moč zrušila, ko so tako ponižno morali Japonci podpisati mir z našo zmagoslavno armado.

Zato se tudi Vam naš dragi prijatelj Mr. Grdina, iskreno zahvaljujemo za Vaš dragocni čas, ki ste ga žrtvovali za nas in nam podali toliko in tako lepega duševnega užitka. In vse to brezplačno. Še enkrat, hvala Vam!

Prav tako se zahvaljujemo vsem, ki ste nas posetili ta dan in vem, da ste bili vsi zadovoljni, ker sem vas videl, da ko ste zapuščali dvorano, ste se galsi v roko Mr. Grdini in ste se mu osebno zahvaljevali. Po hvalno priznanje zaslužita tudi Mr. in Mrs. John Anžiček in pa naša pridna narodna delavka Mrs. Ema Zore. Eden izmed gospodov se je izrazil: to je pa naša prava delavka in pa tipična žena iz sončne Goriške.

Prav tako lepa hvala tudi č. gg. duhovnikom iz naše župnije. Vas vse pozdravlja, John Dolčič.

Da si okrepi zdravje

Denver, Colo. — Iz Clevelanda se je podal 30. oktobra v Denver, Colo., John Jalovec, Jr. iz 704 E. 162 St. Spremljala ga je njegova sestra Jennie. Johnny se je podal v Denver radi zdravja. Tam ga je preiskal dr. Howard in na njegov nasvet se je Johnny podal v Merce bolnišnico v Denverju. Na 20. novembra se je moral podvreči težki operaciji, katero je srečno prestal in se mu sedaj zdravje že obrača na boljše. Upamo, da pridemo kmalu zopet nazaj v Cleveland.

Za njim se je podala tudi njegova mama, Mrs. Anna Jalovec, katero je spremljala Miss Mary Leskovec iz 1449 E. 177 St. Tukaj je vse tako lepo, da je le kaj. Sonce sije in ko zjutraj pogledamo skozi okno, pa je videti kot bi bila pomlad v deželi. Pozdravljamo vse naše prijatelje v Clevelandu.

Mrs. Anna Jalovec, Jennie in Johnny in Miss Mary Leskovec.

Sultanova resnicoljubnost

Sultan Mazud je jezdil na lov. Spremljal ga je oddelek njegove vojske. Na potu je srečal kmečkega moža, ki je gledal ves potr v tla. Sultan ga je prijazno vprašal, kaj ga tare.

"Blagorodni gospod, rečem vam, s tem delom svojih rok služim vsakdanji kruh sebi in svoji družini. V borni koči stanujem. Poleg nje je rastla v majhnem vrtniču velika melona, katero sem hotel drago prodati in za svojo družino pridobiti nekaj denarja. Danes mi jo je ukradel nekdo izmed vaših

Ce verjamete al' pa ne

Ko smo drveli čez most v Rocky Riverju in predno smo krenili v odločilno smer onstran mostu, sem še enkrat pospremljevalcev."

Sultan je zagotovil možu, da bo zadevo takoj preiskal. Poklical je k sebi enega svojih uradnikov in mu dejal: "Zelo bi rad jedel melono, ako mi jo preskrbiš, te bom bogato nagradil."

Uradnik se je globoko priklonil in šel iskat melono za svojega visokega gospoda. Posrečilo se mu je, da jo je našel v šotoru nekega častnika.

"Velika sreča za te, če odstopiš to melono sultanu, ki jo želi jesti. Gotovo te bogato nagradijo za uslugo."

Častnik je veselo prikimal, vzem melono in jo odnesel sultanu. Leta jo je sprejel in jo takoj izročil ubogemu možu rekoč: "To je tvoj suženj. Ravnaj z njim po mili volji!" Obenem je naročil, da so častniku zvezali z vrvo roke. Kmečki možakar se je globoko priklonil sultanu, se zahvalil in odšel z ujetnikom — sužnjem.

Leta je kmalu začel milo prositi za svobodo in ponudil za njo petsto zlatnikov. Kmet je zadovoljen sprejel ponudbo, odvezal častniku roke in teklen sporočil sultanu, kako ugodno pogodbo je sklenil s tatom za ukradeno melono in se pristrčno zahvalil za pomoč in pravico. Sultan je omenil: "Zadovoljil si se z zelo nizko dopkupnino. Hotel sem ti nakloniti tako pravico, da bi dobil od častnika vse njegovo premoženje, ker te je oropal melone, ki je bila razen hišice edino tvoje imetje."

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

gosti, ki so po zgodovini. Zlasti mislijo to takozvani hrvaški križarji. Bati se je, da zavlada velika obupnost, če te pričakovane pomoči ne bo. Na to tudi računajo komunisti z raznimi procesi. Dokazati hočejo ljudem, da so oni neomejeni gospodarji in da jim nihče ne more ničesar ukazati. Pokazati hočejo, da se pozivajo na Ameriko in Anglijo in na njuno demokracijo. Tako hočejo s procesi in divjimi kaznimi streliti tihi ljudski odpor. Mislijo, da se bo ustrahovano ljudstvo obupano vdalo v usodo in izvršilo vse, kar od njega zahtevajo."

Tako slikata ti dve pismi razmere in ljudsko mišljenje. Iz obeh pa se vidi, koliko tihega trpljenja je doma, med tem ko se mogoče govori o obnovi in novi svobodni Jugoslaviji. No, svet vedno manj verjame na komunistično samohvalo.

SE ENA O VOJAŠTVU. — Ko govorimo o razpoloženju v Jugoslaviji, naj opozorim še na eno, kar je tu na Primorskem dejansko vsakomur znano. Vojaštvo, ki so ga nakupili komunisti v svoji B coni, je malo zanesljivo. Tudi vojaštvo je si to komunistične komande. Mnogokrat se vojaki izrazijo, da se za komunistem ne bodo borili in raje prvi dan prešli k Amerikancem. Zdi se, da se komunisti tega tudi zavedajo. Zato je med vojaštvom polno političnih komisarjev, ki imajo na ovratniku opek rdeč našiv. Tudi oficirjem preveč ne zaupajo. Za najbolj zanesljive imajo Črnogorce, zato je največ oficirjev Črnogorcev.

Povsod pa imate tudi prave ruske oficirje, ki imajo nalogo kar le mogoče prilagoditi partizansko armado ruskemu vzorcu. Armada, ki ima doma za hrbtno nezadovoljno prebivalstvo, vedno postane tudi sama nezadovoljna.

PRIKAZOVANJA? — Pisal

sme že, da je Tito v svojem govoru v Kranju zagotavljal, da ne bodo proti njemu pomagala tudi razna prikazovanja neke Marije. Na kaj so se nanašale te njegove besede? Pisma iz Jugoslavije pravijo, da se je na Hrvaškem prikazala v dveh krajih Mati božja in da tja romajo ljudje sedaj in prosijo Matjo božjo za rešitev izpod partizanskega jarma. Na otroku Braču — tako pravijo ta pisma — se je baje prikazala Marija ob neki votlini pri mestecu Bol. Drugo tako mesto pa da je na Hrvaškem pri Srbskih Moravicah. Težko je dognati, ali je na stvari kaj resnice, ali so to samo vroče ljudske želje. Toda za ljudsko razpoloženje je značilno, kako si ljudstvo, namreč pravo ljudstvo, ne par komunistov, želi, da bi že prišel konec Titove diktature. Če niso resnična prikazovanja, resnična pa je ta ljudska želja, da jih Marija reši.

SOĐELOVANJE Z ALBANCI. — Malo popularno je tudi ozko sodelovanje z Albani. V jugoslovanskih komunističnih listih namreč sedaj neprestano berete tudi o Albancih in medsebojni pomoči Albancev in Jugoslovancev. Celotno Ljubljano je prišel prepevat albanski pevski zbor in plesat albanske plesce. Čemu vse to? Čisto jasno je vsakomur, da ne gre za kake jugoslovanske koristi, ampak samo za mednarodne komunistične interese. Albancem pošilja Jugoslavija tudi orožje. Proti komu? V tem sodelovanju tedaj vsakdo vidi le sodelovanje dveh komunističnih diktatur proti svojim lastnim narodom.

Vpliv Balkana in njegovih metod je Jugoslaviji že dovolj škodoval. Zato vidijo nekateri v tem poudarjanju prijateljstva med Albanijo in Jugoslavijo samo nov korak nazaj na Balkan, nazaj v divjaštvo. Zveza z Albanijo ne bo prinašala Titu in njegovim priljubljenosti.

"Ej, moje sanje nekaj pomenijo," je povedal Tone, ko je bil Buick spamelovan in zopet narihtan v pravo smer proti Willardu. "Eno me je že doletelo, eno me pa še bo, kot vidim."

"Pa ne da bi vaše sanje kaj slabega namigavale za to vožnjo," sem se ustrašil in že prijemal za kljuko, da bi izstopil in jo ubral magari s štetelnicugom nazaj domov. "Pa bi povedali sanje, morda jih bomo lahko razložili, ki smo študirali ljudje. Se stavili bi lahko nanje, če bi pogrnili številke. Če se vam je o vragih sanjalo, bi bila to številka 99 in tako dalje."

skusil priti do poceni kosila in sem vrgel med ceneje poslušalce tiho, pa vendar očitno prošnjo: "Skozi Lorain bi se peljali; naša dobra Pepca Eisenhardtova ima gotovo na peči kanglo s kofetom, če pa malo bolj poženemo, ju bomo pa s Tonetom še zalotili pri mizi in bomo lahko kar prisledili. Strašno dobra človeka sta in rada postržeta. Rekli jima bomo, da smo prišli po slovo, drugo bo potem pa kar samo od sebe prišlo. Pepca nam bo takoj pogrnila, Tone po letel pa v špajo ali pa doli k furnezu, ali kjer ima spravljen kak primer amandament — če ste že odločeni, da ne bomo nikjer ustavljali za kosilo."

Moje sladke besede so pa menda padle na kamenita tla in se razblinile, razmrcarile in izmaličile, ker voznik Tone je koj za mostom zaklajmal na levo na cesto št. 6, kakor se je prej zagibal, da bo. Od mostu namreč vodijo tri ceste, vse prave. Prva, v katero smo zavzpeli, pelje skozi Ellyrio in kam še vse, druga, v južni Lorain, tretja pa v severni Lorain, v Chicago in San Francisco, ki ni daleč od tam. Skoro nič ne bi zmučili, če bi spotoma za trenutek potrkali v Lorainu. Siti so, sem si mislil, pa se jim ne mara. Če bi se vozila s Jimom, bi prišla v tem času komaj en blok daleč, pa bi se še kregala, enčes, kam se nama tako mudi neki.

Pa nič! Če boste vi prestali brez južine, bom tudi jaz, sem si mislil. Mr. Grdina je zavozil po široki in gladki cesti. Prišil je na "gas" in kar plavalil smo v zapad. Pa ne dolgo. Kmalu je bilo treba reči: pol svetnikov proč. Zapeljali smo se namreč, kot je izgledalo.

"Ustavite!" je komandiral Jakiš, ki je bil uradni kažipot. "Kaj bom ustavljal, saj gremo naravnost in brez ovinkov, mu je ugovarjal voznik po lepi in dopadljivi navadi voznikov, ki imajo vedno prav in bi raje napravili 100 milj ovinka, kot bi pa priznali, da so se zmogli v smeri."

"Napek se vozimo," konstatira Jakiš; "tamle zadej bi morali kreniti na desno."

"Kaj po tej cesti ne bomo prišli prav?" bi rad kljuboval Tone. "Saj je vendar široka in kar se da lepa."

"Prav bi že prišli," se zasmije Jakiš; "ampak ne na Willard; če bi vozili naravnost in dovolj časa, bi prišli v Melboko in od tam pa v Brazilijo."

"Ni zlomek," se je tedaj ustrašil Mr. Grdina; "kdo pa bo v taki vročini v Braziliji. Kako pa gledaš, da mi nisi na križišču povedal, naj krenem na desno, zmene."

"Saj sem rekel, saj sem rekel..." sem hotel jaz nekaj dodati, pa si nisem še prav upal, ker smo bili še preveč blizu doma in bi se lahko zgodilo, da bi Tone obrnil domov v garažo v neskončni jezi. Well, obrnil smo nazaj in poiskali našo pravo pot.

"Ej, moje sanje nekaj pomenijo," je povedal Tone, ko je bil Buick spamelovan in zopet narihtan v pravo smer proti Willardu. "Eno me je že doletelo, eno me pa še bo, kot vidim."

"Pa ne da bi vaše sanje kaj slabega namigavale za to vožnjo," sem se ustrašil in že prijemal za kljuko, da bi izstopil in jo ubral magari s štetelnicugom nazaj domov. "Pa bi povedali sanje, morda jih bomo lahko razložili, ki smo študirali ljudje. Se stavili bi lahko nanje, če bi pogrnili številke. Če se vam je o vragih sanjalo, bi bila to številka 99 in tako dalje."

V plamenih rdečega pekla

Spomini političnega kaznjence
Spisal: ALBIN BREZNIK

"Tovariši, kot intelektualci sem se podrobno bavil zlasti s tem, da socialistično družbo tako vevlačnim vprašanjem in sem kot človek brez zastarelih malomeščanskih predsodkov prišel do zaključka, da bo ljubezen svobodna šele takrat, kadar bodo ljudje lahko delali, kar se jim bo zljubilo. Takrat, ko se jim ne bo smelo braniti, če bo občevala hči z očetom, sin z materjo ali brat s sestro, kakor bo pač komu ugajalo. Človeštvo si bo na svoji najvišji kulturni stopnji, ki se imenuje komunizem, uredilo spolno življenje tako, da bo odraz popolne osebne človeške svobode."

Mladenč je bil sploh pravo nasprotje grškega filozofa Sokrata: vedel je vse, čeprav ni vedel nič. Če je včasih celo po mnenju revolucionarjev zajel marksizem namesto z žlico kar z lopato, mu tega niso štel v zlo, ker je bil vendar kot član "zajednice" pravi komunist, na katerega bo proletariat še posebej odločno bil njevo priznanje, da so bile vse akcije političnih obsojencev na mestu in odličnega revolucionarnega značaja.

V sobi je živel še polno zanimivih ljudi. Mali tuberkulozni vaški mizar je svojo politično izobrazbo spopolnjeval z zbiranjem tujk. Konkretno, absolutno, relativno, abstraktno, avtohtono, specifično itd., mu je kar vrelo iz ust. Kadar se je vmešal v debato, je svoj govor začel vedno z besedami:

"Tovariši, za nas višje funkcionarje revolucionarnega gibanja je jasno, da ... Likvidatorji so mu zato dali priimek "višji funkcionar".

Med "štabne oficirje" revolucionarje se je prišteval tudi jecljači čevljar, ki je samo enkrat v življenju pozabil jecljati, in to takrat, ko je prišel na policijo, kjer je razločno in hitro povedal imena vseh sokrivcev. Nekakšnega kapitana svetovne revolucije je predstavljali zloglasni komunist Tinko, ki se je v preiskovalnem zaporu celo bahal s tem, da je izdal vse, kar še ni bilo izdanega. Rekel je, da je najbolje, če vsak pove vse po pravici in se tako izogne nepotrebnim sitnostim. Spravil je v zapor celo svoje dekle, da reši samega sebe, njo pa obvaruje pred nezvestobo, dokler je on za zapah. Ker je bil pa kljub svoji odkritosrčnosti obsojen na robijo, da se rehabilitira, predlaga, naj komunisti vsaj enkrat na leto organizirajo kako večjo akcijo, da revolucionarni pogum in zanos ne zarjavi.

Kdo bi jih vse opisal, pa saj tudi ni potrebno. Podobni so si kakor groš grošu, izdelani po kopitu zadnje okrožnice Kominterne in Centralnega komiteta. Njihova koža je skrajno občutljiva za najtanjšo žarke, ki sijejo iz Moskve in drugih središč odredilne ideje dvajsetega stoletja. Svojih nazorov nimajo, ker jih ne smejo imeti, če hočejo, da ne padejo iz evidence za komisarska mesta. Vsaka politična stranka, ki se ne drži svojega programa, izgubi privržence, ki so se iz prepričanja priključili njenemu gibanju. Komunisti poznajo samo eno prepričanje, in to je, da zavzamejo oblast in izpraznijo mesta. Svoje nasprotnike takoj pobijejo, ker se zavajajo, da jim lahko postanejo nevarni, ko jim bo padla krinka z obraza in ljudstvu od vseh obljub ne bo ostalo drugega kakor rdeča zastava s srpom in kladivom. Ko je bila po vojski skoraj vsa Evropa demokratična, je kominterneta vodila ogorčen boj proti njej in Društvu narodov. Nemška komuna je snubila svoje množice za zahtevami, da se versajski mir uniči in da Nemčiji to, kar ji gre. Ko je zavzel oblast Hitler in dal Nemčiji "to, kar ji gre", je kominterneta takoj spremeni-la svojo smer, vstopila v Društvo narodov in se sedaj z vsemi silami bori za pridobitve svetovne vojske in njenih zmagovalcev. Moskva je samo v eni točki svojih raznolikih nazorov nepopustljiva — za vsako ceno je treba zavzeti politično oblast. Istega mnenja so bili vsi svetovni komunisti, še preden so postali boljševiki. Dokler bo kominterneta tako neizprosno zastopala to svojo tezo, se ji ni bati, da bo izgubila svoje privržence, zlasti še, če jih podpira z dolarji in emisariji.

Delovno ljudstvo je lahko ponosno na svojo avantgardo v rdečem domu. Njegova zgodovina je zaznamovala že tri "cerkvene revolucije", tri glavnene stavke ali tekne, polen-tovsko stavko, neštivilne demonstracije in umobolno protestno stavko, toda komunista ni bila zadovoljna. Če imajo Francozi svojo veliko julijsko revolucijo, Rusi februarso in oktobrsko, zakaj bi ne imel še rdeči dom svoje!

Višek junaštva je komuna dosegla s svojo "marčno revolucijo". Izvršili so jo s takim zanosom, da so s svojimi revolucionarnimi sposobnostmi prekosili marsikatero svetovno norišnico. Hitrost, s katero je upravnik vračal in razširjal ugodnosti političnim obsojencem kljub njihovega večnemu razgrajanju, jim je bila vse prepočasna. Lotila se jih je psihoza kaznjencev, ki pride spomladi navadno najbolj do izraza. Vse se veseli spomladi, le kaznjence objame togota, ker so deležni samo njenega odseva. Ljudje, ki se ne znajo brzdati, dajejo duška svojemu nezadovoljstvu s histeričnimi izgedi. Iz vsega tega se rodi prepri in prerekanja, ki človeku trpljenje le še povečajo.

Centralna iniciativna komisija je v bolnici na skrivaj izdelala načrt za velikopotežno akcijo. Nalogo, da se s sovražnikom zaplete v boj, so poverili mlademu terorističnemu študentu, ker so zelo pametno računali, da bodo s tem pritegnili tudi hrvatske nacionaliste. Na sprehodu se je kar na lepem začel prepirati s paznikom in vpiti. Njegov stanovski tovariš komunist, ki si je z izgedi v kaznilnici sami po- višal kaznen od štirih na dvanajst let, mu je vneto sekundiral, se postavil na sredo dvorišča in imel ognjevit govor. Tajne frakcije, ki so o name-ravani akciji bile že prej obveščene, so se takoj z vpitjem oglašile iz posameznih sob.

(Dalje prihodnjic)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Pojasnilo škofa Rožmana

XI. Zveza z Gestapo.

1.) Obtožnica trdi: Obtoženec škof Rožman je vzdrževal od pomladi 1944 tesne zveze z gestapovskim menihom Harzelom z Bleda, ki je bil podrejen naravnost centrali Gestapa v Berlinu in s katerim je imel več sestankov.

2.) Dekret komisije za ugotavljanje vojnih zločinov, ki je bil prebran pri obravnavi, pravi celo, da je stal škof že pred kapitulacijo Italije z Gestapom v zvezi in da ga je redno obiskoval gestapovec Hans Wiener.

Moj odgovor.

1.) Roesener je pri razpravi, ko je bil o tem vprašan, izjavil, da je bil dotični gestapovec dvakrat pri škofu. Dejstva so sledeča: Nekoč se je javil za avdienco pri škofu neki "pisatelj Lachman," ki je želel govoriti s škofom o neki verski zadevi. Bil je sprejet. Pri tem sprejemu, kjer se je predstavil kot bivši oficir nemške armade, ki pa da je bil radi boleznj odpuščen, je hotel slišati škofovo mnenje o tem, kakaj je krščanstvo v sedanjem boju duhov in idej odpovedalo. Na to je škof odgovoril, da krščanstvo ni odpovedalo, ampak da je v njem še vedno ista mlada moč. Če je kaj odpovedalo, so posamezni kristjani, ki nimajo več v sebi živega krščanstva.

Ker se mi je zdel mož nekam sumljiv, se nisem spuščal z njim mnogo v razgovor in sem na njegova vprašanja vedno odgovarjal s protivprašanji. O političnih vprašanjih ni bilo govora. Zaradi tega je pač rekel kasneje Roesener — kot se je navajalo — da je škof velik lisjak. Mož ni prišel nikoli več. Da je bil pri Gestapo sem zvedel šele iz ob-ravnave.

2.) Gestapovec Wiener ni bil nikoli pri škofu. Tožitelj je opet v svoji površnosti zamenjal osebo. K škofu je prišel nekajkrat jud Hans Wiener, ki je že leta 1938 pribežal iz Avstrije v Ljubljano in prosil škofa, da je zanj interveniral pri jugoslovanskih oblasteh za poplajšanje dovoljenja za bivanje in kasneje za priporočilo pri apostolski Stolici, ko je njeno pomočjo hotel dobiti brazilijsko vizo. Končno je postal v Ljubljani, kjer si je kot inženir služil kruh z izdelavanjem po njem iznajdenih manjših tehničnih predmetov. V začetku leta 1945 je Gestapo njega in še nekaj drugih judov odpeljal. Če je eksistiriral kak gestapovec z istim imenom Wiener mi ni znano.

XII. 1.) Slovenski Narodni odbor je imel svoje redne seje pri škofu Rožmanu.

2.) K seji dne 28. aprila 1945 je škof povabil tudi predsednika Rupnika. Pri tisti seji škof ni predsedoval, pač pa je posegal z opazkami in vprašanji v razpravo.

Moj odgovor.

1.) Narodni odbor ni imel nikoli sej pri škofu Rožmanu.

2.) Edino 28. aprila 1945 je

Narodni odbor prosil škofa, da bi se smel sestati v škofijski palači, ko je hotel priti v stik s predsednikom pokrajinske uprave, da z njim razpravlja. V ta namen sem dal prostor v svoji hiši na razpolago. Pri tem posvetoivanju sem bil navzoč kot priča, kaj se vrši v moji hiši. Da se ne bi razprava preveč zavlekla, sem poskušal z opazkami in vprašanji spraviti razgovor vedno znova na predmet, za katerega je šlo, če se je razprava oddaljevala od stvari. Šlo je za to, da Narodni odbor sem nekajkrat povzel besedo. Šlo je za to, da Narodni odbor prevzame upravo.

XIII. Škof je poslal na zapadne zaveznike poziv, naj zasedejo Slovenijo.

Moj odgovor.

Te trditve niso mogli pri obravnavi dokazati. Pa če bi bil to tudi storil, bi to menda ne bil nikak zločin.

C.

I. 1.) Škof in njegovi duhovniki so zlorabljali versko mišljenje ljudstva za boj proti osvobodilnemu gibanju, ki se na noben način ni borilo proti veri.

2.) Duhovniki niso bili obsojeni od osvobodilnega gibanja in kasneje od FLRJ (Federativna ljudska republika Jugoslavije) kot duhovniki, ampak kot ljudski izdajalci.

3.) Slovensko domobranstvo se je sklicevalo na to v svojem boju, da je armada generala Rupnika in Kristusova kralja. S tem geslom se je borilo proti Osvobodilni fronti.

Moj odgovor.

1.) Pred vsem je treba razločiti med ideološkim duhovnim bojem proti ateističnemu komunizmu in pa med oboroženim odporom ljudstva proti komunistični revoluciji, ki se je skrival pod plaščem Osvobodilne fronte.

Ideološki boj proti komunističnim zmotam se v Sloveniji ni začel šele z nastopom osvobodilnega gibanja, ampak se je vršil že od prvih početkov komunistične propagande. Bolj intenziven je postal ta boj, ko je izšla papeška okrožnica o brezbožnem komunizmu "Divini Redemptoris".

Ta ideološki boj je bil v svojem bistvu verski boj, ker hoče ateizem, ki je sestavni del komunistične ideologije, uničiti vsako vero, predvsem pa krščanstvo. Ker je slovenski narod katoliški in po svoji večini še vedno globokoveren, je upravičeno gledal v komunizem grozečo nevarnost za svojo vero, posebno pa za versko vzgojo svoje mladine.

Čisto nekaj drugega je oborožena obramba ljudstva proti poskusu komunistične revolucije. Ta obramba se je začela v teku leta 1942, ko so po komunistih vodeni partizani začeli z umori in z vedno bolj pogostimi roparskimi napadi

terorizirati oni del prebivalstva, ki je bil proti brezbožnemu komunizmu, ter so odstranjevali vodilne osebnosti ideološkega boja proti komunizmu, (te so imenovali "reakcionarje"). Šele, ko je komunizem kot vodilna plast Osvobodilnega gibanja obrnil svoje orožje proti lastnim protikomunistično mislečim sorojakom, je tudi ta del prebivalstva zagrabil za orožje, da v samoobrambi varuje svoje življenje in ime. To so zgodovinska dejstva!

2.) Duhovniki so ljudstvu govorili v smislu svojih duhovniških dolžnosti o nevarnosti, ki preti od ateističnega komunizma veri in npravnosti. Radi tega so jim komunisti očitali "reakcijo in ljudsko izdajstvo" in ti so jih obsojali, če tudi so se zraven trudili, da bi dobili še kaj drugega, kar bi se moglo izrabiti kot pregrešek proti osvobodilnemu gibanju.

3.) Niti škof niti duhovniki niso govorili, da je oborožena obramba direkten boj za ohranitev vere. Kot direkten boj za vero je veljal le ideološki boj. Lahko da so se posamezniki iz slovenskega domobranstva ali iz MAVC označevali kot borci za Kristusa, pa bolj radi tega, ker so vodili tudi ideološki boj s pojasnjevanjem in propagando. Kljub preiskavam in natančnem povpraševanju pa se ni dalo dognati, da bi oficirji ali kaplani o sebi trdili, da so "vojaki Kristusovi" ali "armada Kristusova kralja" ali kaj podobnega. To zanikujejo vsi, ki bi sicer te stvari morali vedeti.

II. V teku obravnave je bilo prav jasno opaziti tendenco, da so zbirali obremenilni material proti katoliški duhovščini, da bi mogli čim več duhovnikov spraviti pred sodišče.

1.) Čisto na splošno, brez konkretnih dokazov, se očita duhovnikom, da so bili proti osvobodilnemu gibanju, da so organizirali oborožen odpor in najtesneje kolaborirali z okupatorjem.

2.) Le par posameznih slučajev so pri procesu navedli: a.) Dekan Škerbec da je bil koncem meseca aprila v Zagrebu na političnih razgovorih pri poglavniku in pri nadškofu. Tudi pri MVAC da je bil merodajna oseba.

(Dalje prihodnjic.)

MALI OGLASI

For Sale

Two fine Radios: One a 11 Tube Push-Button 3 Bands SENTINEL - COMBINATION with Automatic Record-changer including 88 latest Records like new.

The other a fine 16 tube 5 bands STROMBERG-CARLSON floor model both Radios very reasonable. Call after 6 P. M. at

Benno B. Leustig
1034 Addison Rd.
EN 3426

Soba se odda

Odda se opremljena soba na 870 E. 185. St. (237)

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

TAKOJ SE POTREBUJE MOSKE NEIZVEŽBANE TEŽAKE ZA

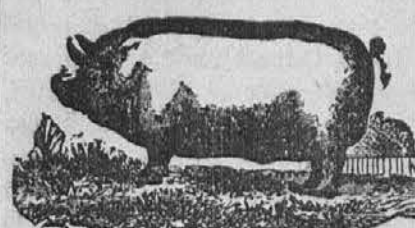
točilni in oddajni oddelek
Nočni shift 4:30 pop. do 2:30 zjutraj
Pet dni delo v tednu, stalno delo
DOBRA PLAČA NA URO,
TEDENSKA PLAČA

Počitnice s plačo—zavarovalnina
Zglasite se v Employment uradu
vsak dan razen v soboto od 8 zj. do 5 pop.

CARLING'S BREWERY
9400 QUINCY AVE.

Moška se sprejmeta
Sprejme se dva poštena moška na stanovanje. Zglasite se na 1357 E. 52. St. (237)

MALI OGLASI

S koruzo pitani prašiči

Opaluženi v vroči vodi

John A. Tompkins
3979 W. 25th St.
Pod Brooklyn mostom
Tel. SH 3689
(Tues. X)

Furnezi

Novi furnezi za premoč, plin, olje, gorko vodo ali paro.
Resetting \$15 — olčenje \$5
premenjamo stare na plin ali olje
Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd. — EN 0487

Govorimo slovensko

Par išče stanovanje

Mlad slovenski zakonski par išče stanovanje v Euclidu. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče KE 5520. (236)

Stanovanje iščeta

Slovenski veterani in žena iščeta 3, 4 ali 5 sob. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče PO 1985. (237)

Posestvo naprodaj

V St. Jerneju na Dolenjskem je naprodaj lepo posestvo in sicer v vasi Dobravca. Lepa prilika. Podrobnosti zveste, če pokličete SK 3483 ali MI 6156. (237)

Slovenski večer

ob sredah 9. zveč. - 2. zj.
GODBA VSAK PETEK, SOBOTO IN NEDELJO

9 zveč. do 2 zjutraj

Zabava EDWARD GLIHA

ORKESTER

RALLIS CAFE

E. 55. ST. IN SUPERIOR AVE.

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se priglajo

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901

700 Prospect Ave.

Moške in ženske

se sprejme za tovarniška dela

MOŠKE:

inspektorje

truckerje

ŽENSKKE:

asemblerce

varilke

Za 2 in 3 shift

5 dni v tednu

Stalna zaposlitev z

60 let staro družbo

Bishop & Babcock Mfg. Co.

1285 E. 49. St.

(240)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za

vaše domove, avtomobile

in pohištvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

ADAM & ULLE

PLUMBING & HEATING CO.

BOILERJI NA PLIN, BURNERJI NA PLIN

IN FURNEZI NA PLIN

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelne in monerske naprave.

STEVE F. PIRNAT

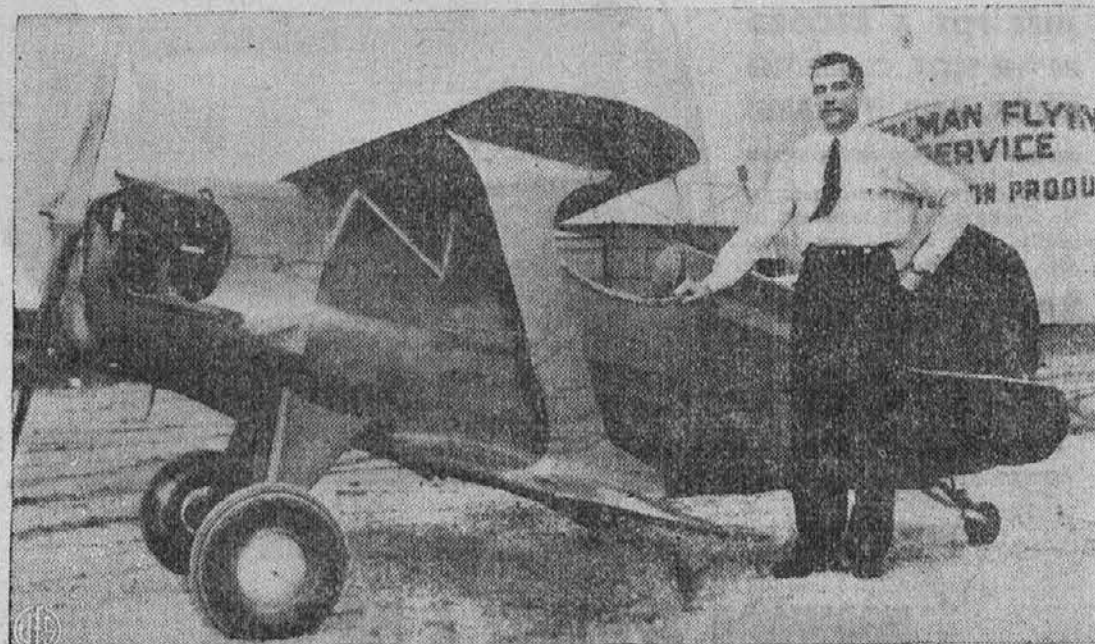
6516 ST. CLAIR AVE. — CLEVELAND 3, OHIO

POŠILJA DENARNA NAROČILA v evropske države; vse pošiljate vse jamčene.

PRODAJA ZABOJE za obleko in drugo ter sprejema pakete in vse potrebno uredi za odposlati v stari kraj.

STEVE F. PIRNAT

VRŠI URADNE NOTARSKÉ POSLE, kamor se cenjeni rojaki vedno lahko zaupno obrnejo za točno in vpludno postrežbo.

Letalo domačega izdelka. — Ted Boden iz Wichita Falls, Texas, bivši letalski inženir na težkih bombnikih je rekel svojim prijateljem, da on lahko sam naredi svoje letalo in ga je tudi naredil kot nam kaže gornja slika. To je enosedežno letalo, čez krila meri 15 čevljev, motor ima 75 konjskih sil in lahko leti s hitrostjo do 160 milj na uro. Boden je delal na tem letalu skoro eno leto.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

JAREM PREGREHE

(povest — spisal P. Bohinjec)

Sedel je na jasli, podprl glavo s komolcem in se zamislil v to, kar mu je bila povedala Agata.

Skrivnosti ni zvedel samo Janez, ampak še tisti dan tudi Agatina prijateljica. In ta prijateljica je imela zopet prijateljico in ta zopet druge. Vse so zvedele skrivnost.

Agata pa se je doma na tistem smejala. Kadar sta se med tednom srečali s Polono, vselej je morala ta ugrabiti tisto čudno uganko na Agatinih ustih.

"Agata, zakaj se zmeraj smeješ? Jo vpraša Polona resno.

"I, dobro se mi zdi, hi, hi, hi!"

"No, kaj se ti zdi dobro?"

"To, kar za te ni dobro. Hi, hi, hi..."

"Nikar me ne jezi, Agata? Saj tudi tebi ničesar ne zakrivam."

"Kako si rekla? Še enkrat povej!"

In Agata pomoli ušeso precej blizu Poloničinih ust. Dekle pa je zardelo. A brž se ohrabi:

"Če ne poveš, ne govorim s teboj ves teden."

Te besede prestrašijo Agato. Take jeze ni marala. Zato ji pove, kar je zapazila.

Polonice se polasti silna srkba in s povzdignjenima rokama prosi Agato, da ne bi nikomur nič povedala o tem. Stara dekla je bila zadovoljna s svojo zmago. Zve od Polone tudi, kdo ji je dal ono stvar. Potem jo pa prav po materinsko posvari, da naj se ne zapleta v pregrešno zvezo. "Taka darila so hudičevi trunki", je dejala Agata. Nazadnje šele, pa tudi komaj napol, obljubi, da nikomur nič ne pove.

V

Devčice, noričice,

če fantom kaj verjamete; vam beli grad obetajo, pa črne kajže nimajo.

Narodna.

Krajevca Polona se je zopet sukala okrog ognjišča. Pred hišo pa se je tedaj ustavil gospodski voz, s katerega se je privahil debel mož. Voznik, ki je skočil spredaj s sedeža in močno pomagal z voza, stopi v vozo:

"Hej, Polonica, smo že tukaj!" spregovori voznik in se obrne proti kuhinji.

Dekle se takoj prikaže v veži, brisoc si s zastorjem roki.

"Oh, kako sem umazana, kakor oglar! Saj ne more biti človek drugačen v taki kuhinji. Tolikrat sem že naganjala očeta, da bi kuhinjo predelali, pa nočejo."

Tujec se ji prijazno nesmeje, rekoč:

"Toba tan!" (—dober dan). Ti dve besedi se je bil naučil od voznika.

"Kje pa so oče!" vpraša voznik.

"Takoj pridejo. Agata, Agata, kje si?"

"Hoj, kaj je?"

Iz bližnjega hleva pokuka umazani obraz Agatin.

"Pokliči očeta, pa takoj! In Janezu reci, da konja izpreže."

"Počakaj, da se preoblečem."

"Saj se boš poglej lahko, sedaj pa le hiti!"

"Vidiš jo, vidiš, kako je košata! Le počakaj, saj vem kje te čevlji žuli", mrmra dekla sama zase, gredoč iskat očeta in Janeza.

V tem sta Tirolec in voznik že stopila v izbo. Cene (ta je bil namreč voznik) bi bil pove-

dal brž mnogo Polonici, a dekle mu reče odločno:

"Ne utegnem!" ter se izgubi v kuhinjo. Kako bi bil Cene rad šel za njo — toliko ji je imel povedati. A Tirolec ni smel samega pustiti.

Ogledata si izbo.

Bela miza stoji v kotu. Res bela! Pozna se, da je čedna gospodinja pri hiši. V kotu je napravljen oltarček. Z najrazličnejšimi barvami stkan prtič ga pregrinja, in v "dolbini" sedi na prestolu Mati Božja z detetom v naročju. Velikostna kraljevska obleka diči Mater Odršenikov, o in pozlačene zvezdice se blišče po njej. Dete pa drži v roki oblo, ki pomenja svet s križem na vrhu. Ob podobni stojita dve svečki in od stropa visi svetilka. Ob obeh straneh po steni se vrste podobe različne velikosti s trohljivimi okvirji, vse na steklo okorno narejene. Poleg sv. Jurija na konju je sveti Janez Krstnik z ovčico, sv. Evstasij ima na uzdu ikošuto z mladim, poleg sv. Petra s ključem je sv. Anton s prešičkom. Pod stropom pa plava na tanki nitki viseča steklena krogla z golobčkom v sebi, ki predstavlja sv. Duha. Ob drugi steni stoji postelja, kjer drže tudi duri v stransko sobico. Za pečko se ne vidijo cunje, kakor je to semtertje po kmetih, pač pa leže zaporedoma poveznjene skleda za pečko in po peči in na lesenih drogih krog peči visi perilo. Za durmi visi na steni sklednik in žličnik, nad vrati pa dvoje samokresov.

Tujcu se je prikupilo to pohištvo in zvedavo je ogledaval vse natanko. Sedaj pa sedaj mu je odgovarjal Cene na vprašanja. A ko je tujec dal časa ogledaval umetno izrezljani žličnik, pogreši svojega tolmača.

"Polonica, danes pa vse kupujemo!" reče Cene in stopi skozi kuhinjske duri.

"Beži no, beži, sitnež!" odgovori Polonica in rdečica jo polije. Vendar v sru ji je bila večer voznikova beseda.

Ko pa stopi Cene bližje ognjišča, se dekle razhudi:

"Kar z burkljami te bom, če ne izgineš iz kuhinje!"

In res povzdigne huda kuharica burkle, s katerimi je bila ravnokar porinila velik lonec v peč.

"Ne bodi huda, Polonica! Saj me poznaš, da se rad malo pošalim! Odrne Cene in po boža deklico po licih.

Take sale pa Polona ni poznala. Hitro udari Ceneta po obrazu.

"Oho, Polonica, ali znaš tudi birmati?"

Voznik si potegne roko po licu, pogleda jo in vidi, da je črna. Jeza ga zdrži in rad bi se bil maščeval nad hudo kuharico.

Toda ta ga prehiti, vzame umivalno iz umivalnika in pravi:

"Čaj, da te obrišem, Cene! Nisem mislila, da imam roko umazano od piskra."

Cene se umakne, misli, da mu hoče Polona še lepše poslikati obraz z umivalno. Toda dekle mu reče prijazno:

"Nič se ne boj, Cene, saj je lepa!"

In povrnila je hudo z dobrim.

Cene pa ni imel poguma, da bi nadaljeval svoje šale. Nekaj se je bal tujca, nekaj domaćih, da ga kdo ne zagleda v kuhinji, nekaj pa, da bi ga še

drugi Polona tako lepo ne po božala kakor ravnokar. Povrne se k Tirolecu v izbo.

"Saj nisi huda, kaj ne, Polonica?" reče še pri odhodu. "Beži, beži, kaj bodo rekli, če nas kdo vidi!"

In vendar ji je bilo žal, da je tako grdo ravnala s Ceneto. Saj je vendar dober človek. Kako zna govoriti! Janez je pa tako trd kakor klada.

Tako je premišljevala v sru ter sklenila, da mu hoče poravnati tisto zlo, katero mu je napravila s sajasto roko. Da ga je obrisala z umivalno, se ji je zdelo premalo zadoščenja.

Ko je Polona prestavljala lonec in to premišljevala, se začuje očetova govorica na dvorišču. Zadovoljnost jo prešine, da je Cene o pravem času izginil iz kuhinje.

Krajec stopi v vežo. Kakor kak vojaški korporal stopa in se ozira:

"Polona!"

"Takoj, takoj, oče! Kaj je?"

Hei stoji pred očetom bri-soč si s predpasnikom mokre roke.

"Ali ti nisem rekel, da prodaj nekaj kokoši? Ves ljubi dan brskajo krog kozolca in kavsajo pšenične snope, da že sama pšenica kali po tleh."

"Agata je dejala, da sedaj kokoši najbolj neso. Pa tudi nobene cene nimajo; povpraševala sem na sejmu —", se opravičuje dekle.

"Kaj ve Agata? Ali misliš, da pšenico na cesti pobiram? Če jih polovico ne prodam, jim sam zavijem vratove."

"V izbi vas čakajo", odrvne dekle.

A že so se odprle duri in v vežo stopita kupec in Cene.

Kranjec porine klobuk malo nazaj, kakor bi se hotel odkriti. Da bi snemal klobuk z glave, ni imel navade. Samo pred gospodom župnikom je docela privzdignil klobuk in kadar je hodil po kancelijah, drugače pa ne.

Tirolec ni bilo treba natezati pljuč s slovensko besedo. Cene je govoril za obo.

"No, ali bo kaj z voletom?"

"Zakaj pa ne", odgovori možko Krajec. "Kaj bi pa dali zanj?"

"Povejte vi svoj kup!" odgovori Cene, ki je tolmačil in mešetaril.

"No, pogledjmo prej vola, da ne kupita mačka v vreči."

Ko gredo po dvorišču proti hlevu, jih sreča Agata z golido v vsaki roki.

"Poglejta koliko imajo mleka naše krave!" se pobaha Krajec. Ko stopajo v hlev, kliče že od daleč:

"Alo, Janez! popravi, popravi tukajle pod volom, saj vidiš, da je vse mokro. Saj skoraj ne moremo stopiti do živine. Kaj nisem že stokrat in

stokrat povedal, da ne varčuj s steljo? Gnoja ni nikoli dosti za dobrega gospodarja?"

Cene ne čaka Janezove volje. Takoj stopi do vola in ga ogleduje in otipava od vseh strani. V tem pa vedno izreka kupcu po nemško posamezne besede.

"Koliko ga pa cenite, oče?"

"Povprašaj kupca, če mu je všeč? odgovori Krajec, kakor bi čakal najprvo malo pohvale.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene pove kupcu Krajčevu misel. Dobivši dovoljen odgovor, pravi:

"Prav všeč mu je", dasi je kupec rekel samo: "po volji". Cene je poznal Krajčeve slabosti.

"I no, sto in trideset, pa nič besedi!"

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

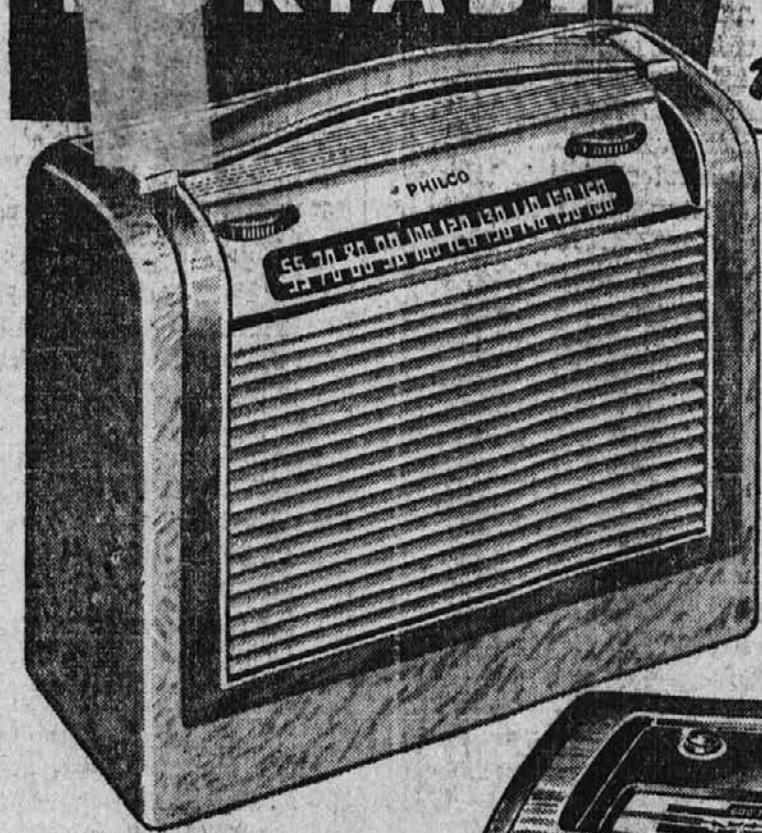
Cene zakliče kupcu imenovanemu številko po nemško. Kupec mu pove zadnjo ceno.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

POWERFUL NEW
PHILCO
PORTABLE

Needs No
Special
Aerial!

JUST PUT A RECORD
IN THE SLOT, CLOSE THE
DOOR, AND IT PLAYS!

PHILCO 1201 RADIO-PHONOGRAPH
Amazing new way to play records.
No fussing with lids, cone arms, or
needles. Even a child can do it.
Also, powerful radio with fine tone.

\$79 90

IMMEDIATE DELIVERY
OTHER MODELS AS LOW AS \$21.55

PHILCO RADIOS so zelo primerni za božično darilo

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

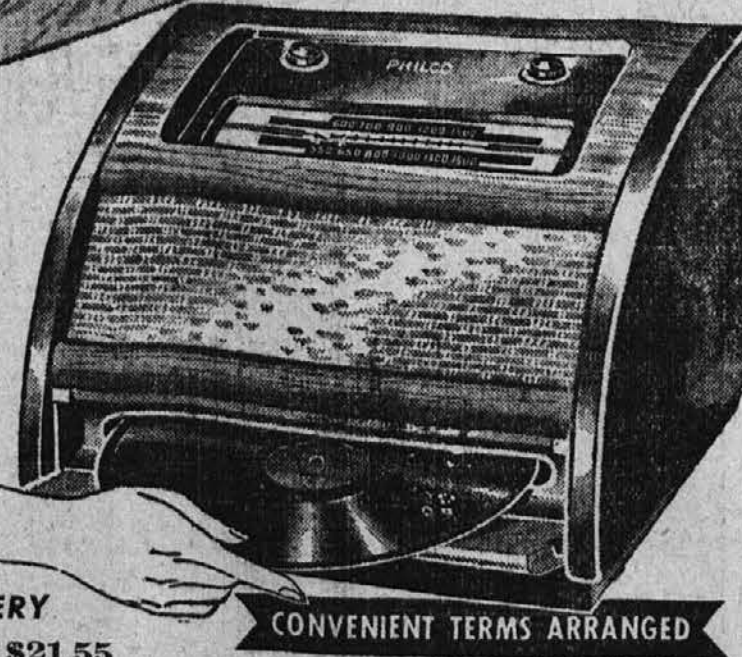
6104 St. Clair Avenue

JOHN SUSNIK

Here it is... the sensational Philco "350" portable that sets a new standard of portable radio reception without the use of a special aerial. A powerful new circuit using war developed miniature tubes gives amazing performance on trains, planes, remote locations. Plays indoors or outdoors on AC, DC or battery. Immediate delivery.

\$53.65

LESS BATTERIES

CONVENIENT TERMS ARRANGED

CENE SO VISOKE — HRANITE DENAR

Dajte vaš radio, pralnik, ledenico in čistilec popraviti pri ekspertih, ki to znajo, ki vam dajo dobro delo po zmernih cenah.

Razvažamo po vsem mestu brez računa.

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresti

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE ODKAR SMO IZGUBILI PRE-LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

John Perko

ki je za vedno zatisnil svoje mile oči dne 3. decembra 1945

Zt eno leto grob Te krije,
kar si v večnost se podal,
lepše zdaj Ti solnce sije,
vsem v spominu si ostal.

Truplo tam na božji njivi
v grobu hladnem zdaj počiva,
spomin Tvoj pa nemisljivi
bo živel med nami do konca dni.

Zalujoči ostali:

FRANCES, roj. ZAJC, soproga;

FRANCES CINCO, hči;

MARY GLIHA, pastorka; vnuki in vnukinje.

Madison, O., 3. dec. 1946.